

- 4) ordynator na oddziałach o liczbie łóżek ponad 50 do 90 — zł 1.500,
na oddziałach o liczbie łóżek ponad 90 — zł 2.200;
- 5) kierownik zakładu: anatomii patologicznej, przyrodoleczniczego, rentgenologicznego, radowego, fizykoterapeutycznego, laboratorium analitycznego lub protezowni dentystycznej, zatrudniającej ponad 3 pracowników fachowych — zł 2.000;
- 6) kierownik apteki — zł 4.000;
- 7) kierownik okręgowego ośrodka zdrowia — zł 1.300;
- 8) kierownik powiatowego ośrodka zdrowia lub poradni kolejowej — zł 2.200;
- 9) dyrektor centralnej poradni — zł 4.000;
- 10) kierownik pogotowia lekarskiego — zł 4.000;
- 11) oddziałowa pielęgniarka, instrumentariuszka w szpitalu powiatowym (miejskim) — zł 1.200,
w szpitalu wojewódzkim (specjalistycznym) — zł 2.400;
- 12) przełożona pielęgniarek w zakładach o liczbie łóżek do 100 — zł 2.000,
w zakładach o liczbie łóżek ponad 100 do 300 — zł 3.000,
w zakładach o liczbie łóżek ponad 300 — zł 4.000;
- 13) dyrektor szkoły dla personelu pomocniczo-lekarskiego — zł 5.000;
- 14) wicedyrektor szkoły dla personelu pomocniczo-lekarskiego — zł 4.000;
- 15) instruktorka szkoły dla personelu pomocniczo-lekarskiego — zł 3.000;
- 16) lekarz miejscowy, jeżeli stale zastępuje dyrektora szpitala w czasie jego nieobecności — zł 3.000.

§ 14. Pracownicy, którzy zajmują w społecznych zakładach służby zdrowia stanowiska nie przewidziane w tabeli, ustalonej w § 2, otrzymują uposażenie wraz z przysługującymi dodatkami na podstawie przepisów obowiązujących dla danej kategorii pracowników w dziale służby, do którego zakład należy. Ponadto pracownikom tym przysługują dodatki specjalne, wymienione w §§ 10, 11 i 12 z odpowiednim uwzględnieniem przepisu § 15.

§ 15. 1. Pracownik może pobierać tylko jeden dodatek specjalny i jeden dodatek funkcyjny, w razie zaś zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków specjalnych bądź funkcyjnych — uprawnionemu przysługuje prawo wyboru.

2. Prawo do dodatku funkcyjnego i specjalnego nie przysługuje pracownikom pozostającym w stanie nieczynnym, na urlopie bezpłatnym, zawieszonym w pełnieniu służby oraz za okres przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek.

§ 16. Wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia na podstawie

umów o pracę nie mogą być wyższe od przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym uposażeń wraz z dodatkami.

§ 17. Umowy o pracę lub umowy zlecenia zawarte z pracownikami w społecznych zakładach służby zdrowia powinny być w terminie do dnia 31 maja 1949 r. dostosowane do zasad i norm ustalonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 18. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Zdrowia, Administracji Publicznej, Oświaty, Przemysłu i Handlu, Pracy i Opieki Społecznej, Komunikacji, Poczty i Telegrafów, Skarbu oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Minc*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*
Marszałek Polski

Minister Spraw Zagranicznych: *Z. Modzelewski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świętkowski*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kociół*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Odbudowy: *M. Kaczorowski*

89

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1949 r.

w sprawie zmian rozporządzenia Rady Ministrów o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“

(Dz. U. R. P. z r. 1948 Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia

2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 55, poz. 309, z r. 1946 Nr 51, poz. 288 i Nr 52, poz. 295) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2. otrzymuje brzmienie:

„Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego, a w obrębie grup 9 — 12 po 3 szczeble według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	miesięcznie złotych w szczeblu		
	a	b	c
1	37.000.—	—	—
2	32.000.—	—	—
3	22.000.—	—	—
4	17.400.—	—	—
5	14.000.—	—	—
6	12.000.—	—	—
7	11.000.—	—	—
8	10.000.—	—	—
9	9.400.—	9.500.—	9.600.—
10	8.800.—	8.900.—	9.000.—
11	8.200.—	8.300.—	8.400.—
12	7.600.—	7.700.—	7.800.—“;

2) § 8 skreśla się;

3) w § 9 w ust. (1) i (3) pkt 2 zamiast wyrazów: „dwa miesiące“ wstawia się wyrazy „trzy miesiące“;

a w ust. (4) skreśla się wyrazy: „w granicach od 500 do 5.000 zł miesięcznie“;

4) § 16 skreśla się;

5) w § 17 ust. (1) zamiast wyrazów „pod zarządem Ministerstwa Komunikacji“ wstawia się wyrazy „w użytkowaniu i zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe““;

6) dotychczasowy § 20 oznacza się jako ust. (1) i dodaje się w tym § ust. (2) w brzmieniu: „Pracownik-kobieta zachowuje prawo do uposażenia w związku z porodem w okresie przerwania pracy na 12 tygodni“.

§ 2. Pracownicy, pozostający w stosunku służbowym w dniu 1 stycznia 1949 r., zachowują posiadane grupy uposażenia, a w grupach uposażenia od 9—12 posiadane szczeble uposażenia odpowiadające liczbowo (literowo) grupom (szczeblom) określonym w tabeli uposażeń.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

90

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1949 r.

w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. z r. 1932, Nr 105, poz. 879) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
1	34.000
2	28.000
3	22.000
4	18.200
5	15.100
6	13.300
7	12.000
8	11.000
9	10.100
10	9.300
11	9.000
12	8.800

§ 3. Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze rozporządzenia określa miejscowości, w których pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ przysługuje dodatek lokalny oraz ustala wysokość tego dodatku.

§ 4. 1. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ służy prawo do jednego tylko uposażenia jako wynagrodzenia za ogół czynności połączonych z jego stanowiskiem służbowym.

2. Za spełnianie czynności zleczanych służbowo, nie wchodzących w zakres zwykłych obowiązków, może pracownik otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, zasady wypłacania którego określa Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

3. Za wykonywanie służby poza ustalonymi godzinami pracy pracownik otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie, zasady wypłacania którego określa Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5. 1. Pracownikom, zajmującym stanowiska kierownicze, przyznaje się dodatek funkcyjny. Dodatek ten pobiera również pracownik pełniący obowiązki przywiązane do stanowiska kierowniczego w okresie,